

І С Т О Р І Я ДІ.

Заради Наїнската вдовица.

Ш лѹкѹ чл. 3.

Слѹчилосѹ Іисꙋсꙋ да ѣди въ ѣдинъ градъ що го зовѹли Наинъ, ѣ слѣдъ не-го варвѣли многѹ оꙋченици нѣгѹвы ѣ народъ. Ѣ като достѣгналъ той до градскитѣ врата, то видѣлъ тѣтакси чи носѣли ѣдногѹ мертвецѹ, сынъ на нѣкоѹ си вдовица, ѣ подиръ негѹ мертвецъ варвѣли доволнѹ многѹ гражда-ни. Тогѣва Господь, като поглѣдналъ на мѣйката, дожелѣло мѹ за неѹ ѣ ре-калъ: жѣно! не плачи. Послѣ това по-дошелъ той камто Ѣдаратъ (носѣлото) ѣ сѹ докачилъ до негѹ, ѹ челоуѣцѹтѣ дѣто го носѣли застоѹлисѹ. Тогѹсѹ Іисꙋсꙋ рекалъ сѹсѹ высокъ гласъ: мо-макъ теби ѹзѣ дѣмамъ стани правъ! Ѣ мертвыятъ тогѣва стѹналъ ѣ начѣналъ да говори, ѣ Іисꙋсꙋ го предѹлъ мѣйцѣмъ. На това сѣчкитѣ сѹ оꙋдивѣли твар-дѣ многѹ, ѣ фѹнали да славатъ Бѹга.

лѹк.

гл. 3.

с. 11.

с. 11

с. 11.

с. 11.

с. 11.